

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22EK/1197/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122307568
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gálfyová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122307568.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 v právnom zastúpení: GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o.so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679 proti povinnému: Q. R., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko N. XXX/XX, XXX XX R. o vymoženie pohľadávky vo výške 856,66 Eur príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 409EX 454/22 u súdneho exekútora Mgr. Ing. Juraja Korima so sídlom exekútorského úradu vo Vranove nad Topľou, Duklianskych hrdinov 2473, o návrhu na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1.Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.4.2022 domáhal od povinného vymoženia pohľadávky vo výške 856,66 Eur s príslušenstvom, a to na základe rozsudku sp. zn.6Csp/62/2021, ktorý vydal dňa 10.12.2021 Okresný súd Kežmarok, vykonateľného dňa 9.2.2022.

2.Poverením zo dňa 11.5.2022 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ing. Juraja Korima so sídlom exekútorského úradu vo Vranove nad Topľou, Duklianskych hrdinov 2473, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 409EX454/22.

3.Súdny exekútor predložil dňa 30.6.2022 Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 7.6.2022, ktorý bol podaný na poštovú prepravu dňa 7.6.2022, pričom upovedomenie o začatí exekúcie povinný prevzal dňa 23.5.2022, t. j. návrh bol podaný v zákonnej lehote podľa § 61k ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), z uvedeného je zrejmé, že tento návrh mal odkladný účinok na výkon exekúcie.

4.Povinný vo svojom podaní „Návrh na zamietnutie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. e) zákona č. 233/1995 Z. z.“, ktoré exekučný súd podľa obsahu posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie, uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver uzavretá medzi ním a oprávneným (žalobcom) je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, pričom žalobca uzatváral zmluvu v právnom postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. V čase uzavretia predmetnej zmluvy sa priemerná výška úrokovej miery na finančnom trhu za obdobné úverové produkty pohybovala na úrovni 4,99 % - 9,35 % ročne (v závislosti od dĺžky trvania zmluvného vzťahu) a priemerná hodnota RPMN dosahovala mieru 9,47 % ročne. Tieto štatistické údaje sú voľne prístupné na webovej stránke NBS. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu

prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis (§53 ods. 6 Obč. zákonníka). Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa citovaného nariadenia vlády SR, ktorým sa vykonáva ustanovenie § 53 ods. 6 Obč. zákonníka platí, že celková výška odplaty RPMN za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevyšovať dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN na finančnom trhu za obdobné úverové produkty. Je teda zrejmé, že dohodu o výške úrokovej sadzby za poskytnutie úveru dohodnutého v zmluve ako aj dohodu o hodnote RPMN z predmetnej úverovej zmluvy je potrebné považovať za dohodu odporujúcu zákonu (najmä ust. § 53 ods. 6 Obč. zákonníka), na základe čoho tak dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru je neplatná. Ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu (ust. § 41 Obč. zákonníka). Z povahy predmetnej úverovej zmluvy vyplýva, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou odplatnou. Dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru je v prejednávacom prípade je takou časťou zmluvy, odčlenením ktorej by samotná zmluva stratila jednu zo svojich charakteristických čŕt. Dohodu o výške odplaty za poskytnutie úveru tak nie je možné v prejednávacom prípade odčleniť od ostatného obsahu samotnej úverovej zmluvy. V zmysle uvedeného je potom potrebné dospieť k právnomu názoru, že ak je dohoda o výške odplaty za poskytnutie úveru neplatná pre jej rozpor so zákonom, potom podľa ust. § 41 poslednej vety Obč. zákonníka sa tento dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon - t. j. zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Keďže na základe takejto neplatnej zmluvy žalovaný prijal od veriteľa istinu úveru, došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, vydania ktorého sa žalobca mohol domáhať v subjektívnej dvojiročnej premlčacej dobe. Keďže k uplynutiu subjektívnej lehoty už došlo, nárok oprávneného je premlčaný. Vzhľadom na hore namietanú skutočnosť má povinný za to, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky ako aj premlčanie a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Z tohto dôvodu povinný žiada zamietnutie návrhu podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku.

5. Oprávnený na výzvu exekútora vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 27.6.2022 podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí. Oprávnený má za to, že exekučné konanie je vedené oprávnene na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie - rozhodnutia súdu sp. zn. 6Csp/62/2021 zo dňa 10.12.2021, ktoré vydal Okresný súd Kežmarok. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namieta také skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie súdu, ktoré je exekučným titulom, je to procesný prostriedok, ktorým možno začať konanie o prípustnosť exekúcie. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti resp. výške nároku oprávneného. Oprávnený vyjadruje názor, že povinný nepredložil žiadne relevantné doklady preukazujúce nevykonateľnosť exekučného titulu - č.6 Csp/62/2021 zo dňa 10.12.2021, ktorý vydal Okresný súd Kežmarok. Na tomto mieste oprávnený poukazuje na zásadu „iura novit curia“, ktorá neznamená len to, že súd pozná právo, ale aj to, že si je zároveň vedomý účinkov, ktoré právo v podobe, v ktorej ho súd aplikuje, vyvoláva, vo vzťahu k procesnoprávnemu alebo hmotnoprávnemu postaveniu nositeľa práva na súdnu ochranu svojich práv. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 59/00 z 20. decembra 2001) Exekučný súd je exekučným titulom viazaný. Domáhať sa nápravy v prípade porušenia práv účastníka konania, nesprávne zisteného skutkového stavu či právneho posúdenia možno využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v pôvodnom konaní, nie v exekučnom konaní. Oprávnený namieta, že povinný sa mal uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní, avšak v tomto konaní zostal nečinný. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinného. Inak povedané, ak povinný s vydaným rozhodnutím (exekučným titulom) nesúhlasil, mohol podať voči proti rozhodnutiu opravný prostriedok. Nakoľko však povinný túto možnosť nevyužil, rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou (res iudicata). Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 17CoE/52/2018: „exekučný súd však nie je príslušný zaoberať sa takýmito skutočnosťami, a teda skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu s tým, že obsahom tohto

rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú.“ Podľa názoru oprávneného uvedené potvrdzuje aj uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, cit.: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcie neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, čo došlo k zániku judikovaného práva, t.j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“ Oprávnený je toho názoru, že predmetné exekučné konanie bolo začaté oprávnene. Povinný si vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nespĺnil nielen dôkaznú povinnosť, ale ani povinnosť tvrdenia. V návrhu na zastavenie exekúcie možno namietat' len také skutočnosti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Nakoľko sa oprávnený domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul, pričom povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti v zmysle 61k ods. 2 Exekučného poriadku, na základe ktorých by mohlo byť jej návrhu na zastavenie exekúcie vyhovené, a taktiež v konaní nevyšli najavo ani žiadne iné skutočnosti preukazujúce pochybenie pri výkone exekúcie. Z vyššie uvedených dôvodov si preto dovoľujeme požiadať, aby konajúci súd návrh na zastavenie ako nedôvodný zamietol.

6.Podľa § 61k odseku 1 Exekučného poriadku exekučný súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

7.Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8.Podľa § 61k ods.5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

9. Podľa § 61l odseku 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky, inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10.Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nespĺnil.

11.Exekučný súd v konaní povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods.

1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

12.V danej veci súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi a zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 29.4.2022 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 11.5.2022 na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučné konanie ako aj exekúcia sa teda začali dôvodne.

13.Povinný v časti návrhu vzniesol premlčania, preto súd považuje za potrebné vyporiadať sa prednostne s touto otázkou.

14.Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15.Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. V danom prípade záväzok vznikol zo zmluvy o hotovostnom a revolvingovom úvere č. 4502022371 zo dňa 6.2.2015 uzatvorenej v režime Obchodného zákonníka.. Uvedený režim narúša princíp ochrany spotrebiteľa, na základe ktorého je vždy nutné prihliadnuť na záujmy spotrebiteľa. Nerešpektovanie tejto zásady je sankcionované absolútnou neplatnosťou. Prieskumom je evidentné, že sa jednalo o uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Povinnému bola priznaná príslušná ochrana aj v základnom konaní, kde skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, nebola sporná. Pokiaľ sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, prednostne sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj v tom prípade, že by sa inak použili normy Obchodného zákonníka. Textácia uvedeného pravidla bola do ustanovenia § 52 ods. 2 veta posledná OZ zavedená novelou dňa 01.04.2015. Dané bolo potvrdené aj rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 MCdo 12/2014 a 3 MCdo 14/2014 ktorými súd judikoval, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právne predpisy zavádzajúce toto ustanovenie nemajú prechodné ustanovenia, t. j. od účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil, že cieľom ustanovenia bolo deklaratórne potvrdenie správnosti predtým platného výkladu v spotrebiteľskom práve. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že v danom prípade sa právny režim spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a Obchodným zákonníkom zostáva regulovaný právny základ záväzku.

17.Podľa § 110 ods. 1 veta prvá OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

18. Povinný v návrhu namieta, že došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty, avšak v citovanom ustanovení Občianskeho zákonníka je stanovené, že ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu, dôjde k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty vykonateľnosťou právoplatného rozhodnutia súdu. Súd dospel k záveru, že v danom prípade došlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty vykonateľnosťou právoplatného exekučného titulu, t. j. dňa 9.2.2022. Následne začala plynúť nová objektívna 10-ročná premlčacia lehota v zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je nesporné, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 29.4.2022. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že k premlčaniu pohľadávky v danom prípade nedošlo.

19. Povinný v ďalšej časti návrhu namietala, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietala alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky.

20. „Ak právna úprava umožňuje spotrebiteľovi podať proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia, pričom odpor musí byť vecne odôvodnený, potom výklad a uplatnenie zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) nie je v súlade so základným právom spotrebiteľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal.“ (zjednocujúce stanovisko Pléna Ústavného súdu SR č. PLz. ÚS 1/2022 z 15.6.2022)

21. V zmysle citovaného aktuálneho zjednocovacieho stanoviska Ústavného súdu SR sa výnimočne pripúšťa za presne stanovených okolností možnosť preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v exekučnom konaní, preto sa súd zaoberal otázkou aplikácie predmetného stanoviska v danom prípade.

22. Základnou stanovenou podmienkou podľa znenia bodu č. 20 tohto uznesenia je okolnosť, že spotrebiteľ nepodal proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor, v danom prípade však nie je naplnená, nakoľko práve v dôsledku podaného odporu povinným (žalovaným) bolo sudcom nariadené pojednávanie a vydaný rozsudok vo veci samej. Povinný vo svojom návrhu cituje ustanovenia Občianskeho zákonníka o najvyššej prípustnej odplate za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi resp. uvádza priemernú výšku úrokovej miery ako aj cituje Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. o zákonnej výške úrokov z omeškania, konaní. Paradoxne práve zákonný sudca v základnom konaní na Okresnom súde Kežmarok sp. zn. 6Csp/62/2021 existenciu neprijateľných zmluvných podmienok preskúmal a v bode č. 35 predmetného rozsudku vyhodnotil poskytnutý spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, s predchádzajúcim podrobným odôvodnením. Vo výrokovej časti boli priznané v prospech oprávneného (žalobcu) len úroky z omeškania z časti neuhradenej istiny v zákonnej výške 5 % . Exekučný súd konštatuje, že povinný v návrhu na zastavenie opakovane požaduje ochranu spotrebiteľa, aká mu už v exekučnom titule vydanom zákonným sudcom priznaná bola.

23. K námietke povinného o neplatnosti úverovej zmluvy v celosti sa exekučný súd nebude ani nemá právomoc sa vyjadrovať, nakoľko je viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu.

24. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom.

25. Námietku o neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy mal povinný uplatniť ako obranu v základnom konaní o vydanie rozsudku. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že povinný neunesol v danom prípade dôkazné bremeno, nakoľko nepredložil žiadne tvrdenia, resp. dôkazy, ktoré vznikli v období po vydaní exekučného titulu.

26. Návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a ani mu nebol známy žiadny dôvod uvedený v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená. Povinný taktiež neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, alebo iné dôvody, pre ktoré by mala byť exekúcia

neprípustná. Skutočnosťou naďalej zostáva, že exekúcia sa vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorým v tomto prípade je rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6Csp/62/2021 zo dňa 10.12.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 9.2.2022. Povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, preto oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

27. Exekučný súd preskúmal možnosť aplikácie zjednocujúceho stanoviska pléna Ústavného súdu PLz. ÚS 1/2022 z 15.6.2022 a dospel k záveru, že možnosť preskúmať existenciu neprijateľných podmienok v exekučnom konaní nie je daná, nakoľko v tomto prípade po podaní odporu spotrebiteľom pojednával a rozhodoval v spore rozsudkom zákonný sudca.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v zmysle predloženého návrhu na zastavenie exekúcie nie je naplnený žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.